

Underdånig lyck-önskan,
uppå hennes kongl.
maj:ts Swea
allernådigsta drott...

Lindh, Johan,

1700-1829 73 Nbi Br. 1735

National Library
of Sweden

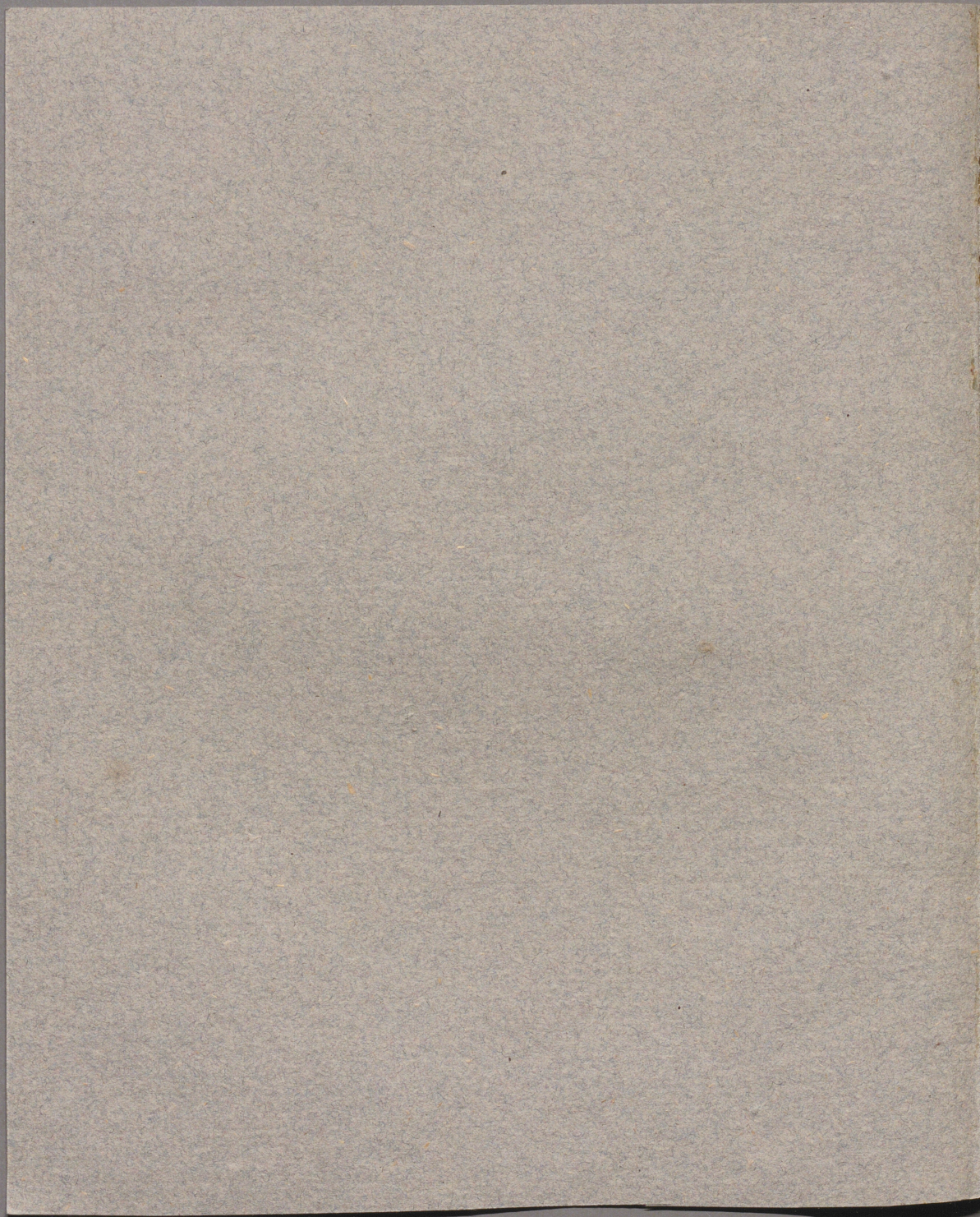
* LINDH

Teol.
Pred.
Kungl.
(Dr.)

1735

1700-1829

Lindh, 7.7.

Underdånig

20. Saml.
Teol.
Pred.
Kungl.
(80)
1735
1700-1829

Syft = Wnstan /

Uppå

Hennes Kongl. Maj:ts

Swea Allernådigsta DRÖZEMINGS

ULRICÆ

ELEONORÆ

Söddelse = Dag,

Som firades uti Stockholm d. 23. Januarii år 1735.

Aflagd
2f

Deras Kongl. Majesteters

Trogne Förebidiare och Hof-Predikant

JOHAN J. LINDH.

Stockholm, tryckt hos Kongl. Boktr. i Stor-Förstendömet Finnland,
Sal. HENR. C. MERCKELLS Eufca.

Psal. 71: v. 5, 6.

Tu äst min tilflycht, HERRE
HERRE; Mitt hopp, alt ifrån mi-
nom ungdom. Uppå dig hafwer
jag förlåtit mig alt ifrån moderlif-
wet: Tu hafwer dragit mig uti
mine moders lif: Min berömmelse
är altid af dig.

Sådas och Dö, begynna och
hastigt sluta det, som man
begynt hafwer i werlden,
löpa fort, och snart full-
ända sin wandel, är såsom ett kort
begrep af menniskiors wäsende, och
såsom en dagelig tåncko-skrift för wå-
ra ögon; En förgångeligheten lådar
så wid alt hwad jordiskt, och i följie
deraf wid det, som menskligt är och

Pallas, at ingen ifrån Födsla-Dagen
 är säker för Döds-dagen, och in til
 Döds-dagen undantagen ifrån dage-
 lig förändring och ombytelse i sitt wä-
 sende. I anseende hwar til den wi-
 sa Salomon säger: **Alt är fåfång-**
lighet, alt är icke annat än få-
fånglighet: af Predik. Bokenes 1.
Eccl. 1.
v. 2.
Jobs 7: **Wåra dagar,** säger Job, **förli-**
v. 6. **da utan all förtöfwan,** uti Bo-
Cap. 8: **kenes 7.** **Och wårt lif är en**
v. 9. **stugge på jordene,** säger Bildad
 af Suah uti Jobs Boks 8.
 Den fördensful, som är född til
 Zibra och Höghet, och, igenom Guds
 Råd, lefwer sin Gud til åhra, och
 an-

androm til förmån och Lyck-salighet,
 den hafwer intet allenast orsak, at
 med wördnat täncka på den dag, som
 warit den första dag, på hwilken deß
 ögon sådt skåda denna werldenes lius,
 tacka Gud för hwar dag som fram-
 går, och för hwar åhr den öfwerles-
 wa får; Utan ock andra, som un-
 der deß skugga lefwa, och sin wäl-
 gång af deß wälgång miuta, hafwa
 eswen orsak at i HErranom deröf-
 wer frögda sig och glade wara. En
 så trygt, och sött, som en Elias såf-
 wer under et skuggrikt Enebårs-tråd,
 och så glad, och nögd, som en Jonas
 sitter under en grönskande Kurbitz,
 så trygg och glade, ligga och sittia,
 gå och stå de nedrige under de Hö-
 gas,

1. Reg. 19:
 v. 5.

Jon. 3: v.
 6.

gas, de swage under de mächtigas
 flugga, begun och förswar i werlden,
 när de grönsta, och wäl må, när de
 lysa, och fruchtbärande äro af alt så-
 dant, som gör dem behageliga in för
 Gud, fiära och wördnads-wärda in
 för menniskior.

En dag är i dag, wälsignat wa-
 re Gud, updagad, en dag öfwer
 hwilken Swea Land och Rike sin
 och fyratio år sådt fågna sig, en Å-
 minnelse-dag af den dag, på hwilken
 Himmelen gifwit oss den Stora och
 Wälsignada **D R O T T I N I
 GEN ULRICA ELEONORA.**

Den som lårt at jämföra för-
 flutna och närwarande tider; Den
 som kan estertäncka, hwadan et
 Lands

Lands och folcks Lycksalighet härsty-
 ter; Den som wet, hwad förman för
 ett Land och Rike är, at hafwa en
 Gudfruchtig, Mild och Rådig, Wis
 och Förständig Öfwerhet, må i dag
 framtråda med glädie, kasta sig ne-
 der med wördnadt, och yttra sig i
 lof och tackfäjelse in för sin Gud.

Ly ibland the dödeliga se wi,
 med hiertans fågnadt, i dag wid lif
 och hälsa, och uti Kongl. Lycksalighet
 och wälgång, En til åbra och beröm o-
 dödelig Drottning på jorden. En
 Drottning, som framgår för Swea
 Stormächtigste **RÖMUS**,
 Sin Högtållfelige Gemåls ögon, så
 som en Esther för Konung Abasberi
 ögon, så at Konungen med hiertans
 fåg-

fågnat och önskan, at kunna göra sin
 K. Drottning något til behag, så-
 ger med honom i dag: **Hwad wilt**
 Esth. 5: v. 6. **Tu Drottning, och hwad be-**
giärer Tu: af Esthers 5.

En Drottning, som framgår
 för sina Undersåtares ögon så wörd-
 nads-wärd och älskad, at det minsta
 barn hastwer hierta at wäga det yt-
 tersta för Henne, och den höge med
 den låga, den unge med den gamla
 lyfter i dag hierta och händer up til
 2. Chron. 9: v. 8. **Himmelen, och säger: Herren**
Sin Gud ware lofwat, som
Sig tiär hastwer: af 2. Chron.
 B. 9.
 En

En Drottning, som i dag, och alltid är härligen beprydd och utzirad. Hennes Crona är wördnadt för sin Gud, Hennes Spira är kärlek för sina Undersätare, Hennes Klådnad är en Gudi och menniskiom behagelig årbarhet och uprichtighet.

En Drottning, som i dag, och alltid igenkiännes af sina följeslagare, eller af de Sårnor, som Henne följa; Sårnorna äro rena Jungfrur, Jungfrurna äro Dygder, Dygderna äro i synnerhet: 1. En innerlig kärlek för Guds ord, som ifrån Hennes ögon, och utur Hennes händer, nästan hwarken dag eller natt bortlagt warder, och at höras aldrig försuñat warder; hwilken kärlek gör Wår

B

Drott:

Drottning brinnande i böner och å-
 fallan, lysande af Råd och Mildhet
 emot höga och låga, så at när den-
 na Gudfruchtiga Swea Drottning
 sluter sina dagar, och lägger sina ö-
 gon tillsammans, uphöra intet alle-
 nast många böner för Swea Under-
 sätares wälgång, många innerliga
 och trogna suckningar om wälsignet-
 se för Swea Land och Rike, utan
 det må ock då beta til alla Guds
 Ords Tienare: Gråter, i Pre-
 ster, jemrer eder, i Altarens
 tienare, går in och ligger i säc-
 ker i Guds tienare af Joels 1.

Joel. 1: v.
 13.

Den 2. Är en oförlifnelig kärlek
 til sin Högtållskeliga Gemål, som wi
 far

far sig intet allenast uti Saræ wän-
 lighet och wördnadt emot sin H Erre,
 utan ock uttrar sig i Ruths ord til
 Naemi: Ther Tu blifwer, ther
 blifwer jag med, Sitt folck är
 mitt folck, Sin Gud är min
 Gud, ther Tu dör, ther dör
 jag ock, ther wil jag ock be-
 grafwen warda af Ruths I.

Gen. 18: v.
12.

Ruth I: v.
16.

Den 3. Är föracht af werldsens
 fåfånglighet, så at ehuru stor och
 Högtbeprikelig Wår Hulda och Mil-
 da Drottning är i sina Undersåta-
 res ögon, ehuru åhrad och uphögd
 Hon är uti alla jordiska Potentaters
 ögon, så låter Hon dock sitt sinne in-

tet förhåfwas, utan anser all werldens herlighet såsom fåfånglig, och brukar denna delen af de werldsliga förmaner, som Hon den intet brukade.

Den 4. Är ödmjukhet, hwar medelst Wår Stora Drottning intet allenast förödmjukar sig in til jorden för sin Gud, säger med en David: Jag wil ännu ringare wara än så, och wil nedrig wara i min ögon; Utan och alltid wisar och ställer sig in för menniskior långt heldre Mild och Nådig, än Hög och Majestätelig, så at om högferdiga ögon, och et stålk sinne äro the ogudachtigas
Inch

2. Sam. 6:
v. 22.

Prov. 21:
v. 4.

lychta, som den wisa Salomon
 talar; Så äro wist milda ögon, och
 et ödmuikt sinne wår Gudfruchtiga
 Drottninghs lychta.

Den 5. Är mildhet och barm-
 hertighet, som trycker glädie-tårar
 utur många faderlösa och moderlösa
 barns ögon, utur många höga och
 låga beträngda personers ögon, som
 af wår Milda Drottninghs hand hielp
 och understöd niuta; En mildhet,
 som wisar sig på HErrans hus, och
 HErrans tienare til den Högste Gu-
 dens åbra, och til Drottningens o-
 dödeliga beröm.

Den 6. Är oföränderlighet vti
 mot och med, som gör wår Gulda
 Drottning glad i goda dagar, och

Ecclef. 7:
v. 15.

nögd at och taga den onda dagen till
goda, efter Salomons förmaning,
säger alltid wid sig sielf:

När jag håller mig til Gud/
Achtar all hans Lag och Bud/
Sannerlig Gud hjälper wist
Af all min sorg/ nöd och brist.

O! lycksaliga dag, på hwilken wi
En så Stor Drottning wid lif och
hälsta finne.

O! sälla Land och Rike, som
En så dyr Egendom innehafwer och
deraf sig fågna kan. En här är intet
någon hemdgirig Semiramis, här
är intet någon blodtorstig Tamyris,
här är intet någon yppig och öfwer-
flödig Cleopatra, utan en af guds-
fruch-

fruchtan, samt Christeliga och Kong-
liga Dngder utzirad ULRICA.

Wålsignadt ware Gud, och åh-
rat ware hans Namn, för den Dn-
ra Gåfwa han oss i Sig, Wår Hul-
da Drottning gifwit.

Wålsignad ware och Tu, Swea
Drottning, med all andelig och le-
kamlig wålsignelse af Sinom Gud.

Herren Sin Gud, som Tu re-
dan i dag upoffrat tackfäjelse för lif
och wålgjerning, som han Jobs 10:
v. 72.
giordt Sig, och för hans up-
seende, som bevarat Sin anda,
höre altid Sin bön, och gifwe Sig
hwad Litt hierta begiärer.

Her

Herren Sin Gud, som warit
 Sin tilflycht, och titt hopp alt ifrån
 ungdomen, han ware och förblifwe
 Sin tilflycht och Sitt hopp in til ål-
 derdomen, förlänge Sina dagar, och
 giöre Sina åhr til helften så många,
 som åhrtalet uti Sitt Namn är,
 om honom så tåckes, och Sig nyttigt
 wara kan. Ja

Tu Store Drottning / Rikens prydnad /
 Tu Himla-Emne / Anglars Wån /
 Then wi å skyldig' Tro och Wyrdnad /
 Som båra namn af Swänka Mån;
 Tin Crona låte Herren grönka /
 Tin tresnad ware i hans hand /
 Tig gifwe Gud alt hwad wi önska /
 Så mår Tu wål ock Swea Land!

I Adle Mån och Drinnor, i
 trogne Swea Konungs och Drott-
 nings

nings Undersåtare af högre och nedrigare stånd, som med mig i detta Konunga-Hus, på denna dag, församlade ären, Eder upmuntrar jag med dessa Baruchs ord, i Bokenes 1. **B**eder för Konungens lif, och för Drottningens lif, at Theras dagar på jordene wara måga, så länge som Himmelens dagar wara; Så skaffar oss Herren nog, och goda dagar, och wi få lefwa under Konungens skugga, och Drottningens skugga, och

L tie

Bar. i. v. II.
12.

tienna **T**hem i längan tid, och
nåde för **T**hem finna.

Orsak hafwe wi intet allenast
at på denna dag fågna oss och gla-
de wara, och at tacka vår Gud,
som intet handlat med oss efter rät-
ten, utan efter nåden, och låtit oss
et roligt och stilla lefwerne föra un-
der en nådig och fridsam Öfwerhet,

Pf. 158: v. 8. så at wi säga kunna: Nådelig
och barmhertig är **G**erren,
Pf. 66: v. 12. tålig och af stor godhet. Han
hafwer försökt oss och pröfwat
oss och hafwer utfört oss och
wederqweckt oss; Utan oss haf-
we

we wi orsak at innerligen, och af alt
 hierta bedia: Det H Erren wår Gud
 widare wille låta sin nåd wåldig wa-
 ra öfwer oss, giffwa Konungen Pf. 84: v.
 och Drottningen nåd och åh- 12.
 ra, och låta Dem intet godt
 fattas; Ty wi wete, hwad för en
 dyr skatt wi i Dem åge, men wete
 intet, hwad Gud kan hafwa i sinnet
 med oss, när wi Dem miste.

Wi bedie och anrope tig wår
 Gud, af alt hierta; Wålsigna Ko-
 nungen och Drottningen, och låt Pf. 128: v.
 Dem se Jerusalems wålfård 5.
 i alla sina lifsdagar. Wi lof-
 we och prise titt aldrabeligaste Namn,

och willje nu vidare, tillika med Vår
Älskliga Konung och Gulda Drott-
ning, upoffra dig Sack-Offer, för
tina Gudomeliga och här in til be-
wista wälgierningar, under följ-
jande Lof- och Sacksåjel-
se Psalm:

Min själ skal lofwa HERREN 2c. 2c.

